

- 05.04.2006 Jeppe blev født ved planlagt kejsersnit på Kolding Sygehus d. 05. april 2006 kl. 1226. Fin lille fyr på 3300 gram og 49 centimeter.
- 07.04.2006 Jeg vælger at lade mig udskrive med Jeppe selvom lægen mente det var tidligt at tage hjem som operationspatient. Som andengangsmor havde jeg vældig lyst til at få Jeppe med hjem og følte også at jeg havde styr på det.
Vi var ved egen læge ved 5-dages undersøgelsen. Jeppe var oppe på sin fødselsvægt og alle var glade.
Vi synes godt nok at Jeppe sov meget og generelt var meget nem, men tænkte ellers ikke så meget over det.
- 05.05.2006 Vores sundhedsplejerske konstaterede at Jeppe kun havde taget 50 gram på over en periode på 14 dage; vi blev anbefalet at lægge Jeppe til brystet oftere, ca. hver 2. time. For at øge hans lyst til mad. Vi følte i et par dage at det begyndte at gå bedre med ham.
- 09.05.2006 Den ubetinget værste dag i vores liv. Ved 5-ugers undersøgelsen ved egen læge vejer Jeppe stadig blot 3350 gram og lægen henviser os til Kolding Sygehus til nærmere undersøgelse. Her blev det hurtigt konstateret at Jeppe havde en mislyd på hjertet og skulle overflyttes til Skejby med det samme.
På Skejby får Jeppe konstateret ikke mindre end 3 hjertefejl, så nu blev det pludselig indlysende hvorfor han ikke kom i trivsel derhjemme. Han skulle selvfølgelig opereres og vi blev informeret om operationens omfang og risiko.
- 18.05.2006 Efter at være blevet sondemadet og fået lidt bryst hos mor gennem de sidste 9 dage blev Jeppe opereret. Vi afleverede ham på operationsbordet og kyssede ham godnat. Vi kunne ikke gøre mere end at vente. Telefonen ringede klokken 14.20 og ikke blot var Jeppe i live, operationen var også gået rigtig godt. Alle 3 hjertefejl var korrigeret og nu skulle han komme sig. Siden viste det sig dog at der under operationen var sket det beklagelige, at Jappes ene stemmelæbe og dermed halvdelen af hans stemmebånd var blevet ødelagt. Dette er en kendt komplikation, men vi havde selvfølgelig gerne været den foruden.
- 27.07.2006 Efter et meget langt forløb på Skejby Sygehus blev vi overført til Kolding Sygehus. Jeppe havde ligget intuberet med lang tube stort set siden hjerteoperationen, både pga. stemmebåndslammelsen og det faktum at hans venstre bronkie kollapsede når han tog for dybe indåndinger. Pga. intuberingen var han blevet sondemadet under hele forløbet og havde kun få gange smagt mors udmalkede mælk. Derfor kiggede han også underligt op på mig da jeg endelig kunne lægge ham til brystet, som om han tænkte "Fine bryster mor, men hvad skal jeg bruge dem til?". Jeppe forbandt det ikke med mad, selvom vi under hele forløbet havde mundstimuleret ham netop med henblik på at gøre det lettere for at få gang i sutte-teknikken igen.
- 31.07.2006 Det går ret hurtigt op for os at det forløb vi skal i gang med nu bliver længere end vi havde regnet med. Jeppe havde overlevet, nu skulle han lære at leve. Jeppe bliver de følgende dage mundstimuleret og observeret mere intenst nu og hans opførsel under flaske-måltiderne bliver video-optaget. Optagelserne afslører at Jeppe, meget bestemt, skubber flasken væk når den nærmer sig hans ansigt, med andre ord forbinder han ikke flasken med noget godt og han kan generelt ikke lide når noget kommer tæt på hans ansigt. Vi snakker med lægen og ergoterapeuten om det, begge fortæller at det skyldes den lange intuberings-periode, hvor han gentagne gange blev suget. Tuben skulle også flere gange skiftes og omfikseres. Dette medførte at han kunne gå i panik når noget nærmede sig hans ansigt.
- 03.08.2006 Vi får lov at tage Jeppe med hjem for første gang i næsten 3 måneder. Fra nu af skal vi kun komme på sygehuset i dagtimerne og være hjemme om natten. Vi blev instrueret i brug af sonden og kunne selv give Jeppe hans mad. Det var en ubeskrivelig dejlig følelse at kunne være sammen alle 4 i vores eget hjem.
- 09.08.2006 Denne dag opstartes Grazer konceptet sammen med ergoterapeut Ulla Lebahn. Jeppe skubber stadig flasken væk og vender ansigtet. Men til hans store overraskelse accepteres dette nu. Jeg havde det også bedre med at vi accepterede hans grænser

- selvom jeg inderst inde tænkte "Så drik dog af den flaske knægt så vi kan komme hjem".
- 14.08.2006 Jeppe forhold til det at skulle spise er fortsat uændret. Han vender hovedet og ligger i flitsbue når flasken nærmer sig hans ansigt. Mængden af sondemad nedtrappes for at give ham et klarere billede af sammenhængen mellem sult og mælken i flasken. Følelsen af at jeg sulter min søn er svær at slippe og efterhånden som Jeppe bliver mere frustreret kræves der endnu mere tålmodighed fra min side. En tålmodighed som er ved at køre på pumperne, vores lange forløb taget i betragtning.
- 16.08.2006 Jeppe får ingen sondemåltider i dagtimerne, men stadig 2 om natten. Han er frustreret, men er begyndt at tage flasken i hånden mens han vender og drejer den, dog uden at drikke af flasken.
Men tænk, at vi er nået så langt på så kort tid "bare" ved at følge hans tempo. Vi er så stolte af ham.
- 17.08.2006 I dagtimerne, når vi er på sygehuset, bliver der "trænet" ihærdigt. Jeg sætter mig godt tilrette med Jeppe og viser ham flasken. Men den bliver med stor overbevisning skubbet væk fra ansigtet og han holder den i strakt arm foran sig mens han vender og drejer den. Derhjemme bliver han ikke kun introduceret for flasken ved de egentlige måltider, men hver gang han udviser frustration som må tolkes som tegn på sult. Han får stadig 2 sondemåltider om natten. Det trøster os at han trods alt får lidt mad ned i maven. Især fordi vi har kæmpet en stor kamp for at runde de 4 kilo og for at komme i trivsel i det hele taget. Nu taber han sig igen.
Jeg tænker tit på hvor længe den sonde skal være en del af hans ansigt. Jeg har også været på nettet og læst om mavesonder. Et skrækkeligt ord i mine ører og jeg håber ikke at den skal blive en del af vores hverdag. Kom nu Jeppe, spis.
- 21.08.2006 Pludselig, efter blod sved og tårer, og midt i en kedelig superliga kamp sammen med far begynder Jeppe at drikke/babbe på flasken. Vi kunne slet ikke få armene ned igen. Han danner endnu ikke vakuum på sutteflasken men der kommer dog stadig mælk ud som han smager på med ny interesse.
Vi bliver videofilmet igen på sygehuset ved et måltid for bedre at kunne klarlægge Jeppe's måde at sutte på. Vi prøver at hjælpe ham via mundstimulering for at han skal kunne danne vakuum så mælken flyder jævnt i flasken.
- 25.08.2006 Jeppe kan nu drikke helt op til 80 ml ved hvert måltid og begynder at tage på i vægt igen.
- 28.08.2006 Sonden fjernes og for første gang siden 9. maj kan jeg se min søns kønne ansigt uden måleinstrumenter, ledninger eller sonde. Hans lille ansigt har været skjult alt for længe.
- 01.09.2006 Jeppe bliver udskrevet efter 3 måneder og 23 dage. Han er på det tidspunkt næsten 5 måneder. Det er en stor dag for vores familie. Endelig skal vores familieliv på 4 begynde.
- 04.09.2006 Jeppe bliver introduceret for mors hjemmelavede risgrød. Han spiser det gerne, men pga. hans utrænede mundmotorik ryger der en del ved siden af. Men jeg kan se at smagen tiltaler ham.
- Januar 2007 Hvem kunne vide at Jeppe faktisk er madglad? Han spiser sin grød, kartoffelmos, rugbrødshapsere og frugt i meget små stykker og drikker af tudekop. Han hader stadig de ting som foregår foran ansigtet f.eks. at få tørret mund eller børstet tænder, men det bliver ganske langsomt bedre.
- 05.04.2007 Jeppe bliver 1 år. Han har nu et godt forhold til mad og spiser stort set hvad resten af familien spiser, bare i små stykker. Han vil gerne smage nye ting og får stadig en godnatflaske at sove på. Han er startet i dagpleje d.1.juni som er et rigtig rart sted hvor han trives. Jeppe's historie er fantastisk; vi har en dreng som vi er meget stolte af. En dreng som vokser og er glad. Både for mad og for livet.